

Riistasaalis 2002

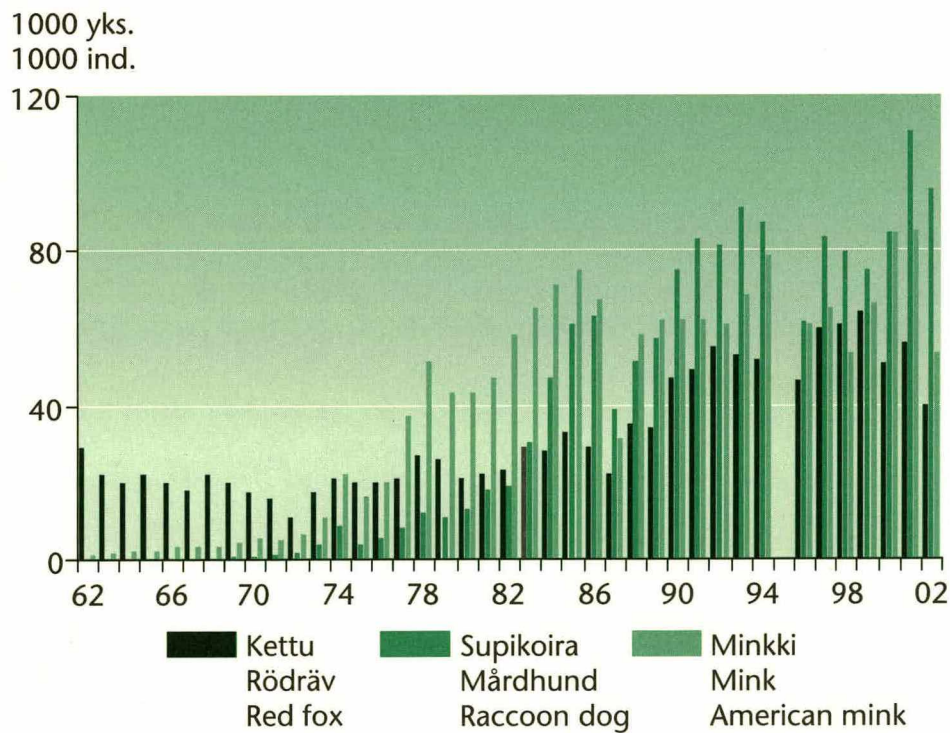
Viltbytet 2002

Annual Game Bag 2002

Pienpetosaaliit 1962–2002

Smårovdjurbytet 1962–2002

The small predator bags 1962–2002

Riista- ja kalatalouden tutkimuslaitos

Toimitus: Riista- ja kalatalouden tutkimuslaitoksen tilastoyksikkö
Tilastoyksikön päällikkö: Anssi Ahvonen

Julkaisun tietoja lainattaessa mainittava lähteeksi Riista- ja kalatalouden tutkimuslaitos.

Vilt- och fiskeriforskningsinstitutet bör nämnas vid referering av denna publikation.
Quoting is encouraged provided the Finnish Game and Fisheries Research Institute is acknowledged as the source.

ISSN 1456-8268 = Maa-, metsä- ja kalatalous
ISSN 1455-9277 = Riistasaalis...

Edita Prima Oy
Helsinki 2003

Riistasaalis 2002

Metsästäjien määrä vuonna 2002 oli 293 589, joista naisia 10 676. Määrä on pysytellyt 1980- ja 90-luvuilla 300 000:n tuntumassa. Metsästäjäkunnasta lähes kolmannes sijoittuu kahden pohjoisimman läänin alueelle. Metsästäjätiheys on kuitenkin Uudellamaalla, Pohjois-Savossa, Kymessä, Oulun eteläisellä osa-alueella ja Ruotsinkielisellä Pohjanmaalla selvästi maan keskiarvoa korkeampi (maan keskiarvo 1,0 metsästäjää/km²).

Joka neljäs metsästäjä piti väli vuoden, joten 215 000 metsästäjää kävi metsällä ainakin kerran vuoden 2002 aikana. Metsällä käyneistä 68 % sai pienriistasaalista.

Nisäkkäistä metsäjäniksen lukumääräinen saalis oli suurin, 195 800 yksilöä. Niitä saatiin saaliiksi eniten Pohjois-Savossa. Toiseksi lukuisin saalislaji oli supikoira (95 700) ja kolmanneksi lukuisin rusakko (62 100). Supikoiria (15 200) ja rusakoita (14 900) päätyi-erämiesten reppuihin eniten Pohjanmaalla. Riistalinnuista ammuttiin eniten sinisorsia, 219 300 yksilöä. Tärkeimmät sinisorsan pyyntialueet olivat Pohjois-Savo (25 100), Uusimaa (19 400) ja Keski-Suomi (18 800). Seuraavaksi lukuisimmat saalislinnut olivat sepelkyyhky (144 400), joita ammuttiin eniten Pohjanmaalla (23 300), Pohjois-Savossa (18 400) ja Pohjois-Karjalassa (18 100) sekä teeri (118 500), joita saatiin eniten Kainuussa (19 000), Oulun pohjoisella osa-alueella (17 200) sekä Pohjois-Savossa (14 100). Riistalintuihin kuulumattomia varikseja pyydystettiin lähes 200 000, eniten Pohjanmaalla (31 200).

Metsästäjät käyvät jonkin verran metsällä myös oman riistanhoitopiirinsä ulkopuolella. Peltolintusaaliista joka toinen peltopyy lähti vierailijoiden mukaan. Vesilinnuista joka viides haahka oli vierailijoiden pyytämiä. Ammutuista riekoista joka neljäs saatiin saaliiksi oman riistanhoitopiirin ulkopuolelta. Jänissaaliista joka seitsemäs jänis saalistettiin oman riistanhoitopiirin ulkopuolelta. Turkiseläinten pyynti oman riistanhoitopiirin ulkopuolella oli varsin vähäistä.

Koko maan saalismäärät vuonna 2002 olivat 31 lajilla selvästi pienempiä tai samalla tasolla kuin edeltäneellä 5-vuotiskaudella keskimäärin. Saalismäärät olivat pienempiä kuin minään vuonna ko. vertailujaksolla rusakolla, piisamalla, ketulla, karpällä, minkillä, näädällä, ilveksellä, taveilla, sinisorsalla, haahkalla, allilla, telkällä, koskeilla, jouhisorsalla, tukkasotkalla sekä nokikannalla. Saalismäärät olivat suuremmat kuin minään

vuonna edeltäneellä 5-vuotiskaudella hirvellä, valkohäntäpeuralla, kuusipeuralla ja metsäkauriilla.

Vuoden 2002 saaliin riistalihan ja turkisten laskennallinen arvo oli yhteensä 73 miljoonaa euroa. Saaliin lihamäärä oli 13 miljoonaa kiloa, josta hirven osuus oli 11,1 miljoonaa kiloa.

Laatuselvitys

Riistasaalistilasto on Riista- ja kalatalouden tutkimuslaitoksen vuosittain laatima tilasto metsästyssaaliista. Saalistiedot kootaan pienriistan osalta otantatutkimuksella ja hirtieläinten, suurpetojen ja eräiden muiden luvvaraisten eläinten osalta kaatolupajärjestelmän avulla.

Saalistilastot esitetään valtakunnallisesti ja riistanhoitopiiri-/osa-aluekohtaisesti (kuva 1). Saalismäärien lisäksi esitetään arvio vuotuisen saaliin rahallisesta arvosta ja lihamäärästä sekä arvio siitä, paljonko alueen saaliista saavat kunkin riistanhoitopiirin tai osa-alueen ulkopuoliset metsästäjät.

Riistasaalistilaston Riista- ja kalatalouden tutkimuslaitoksessa laati Aslak Ermala.

Määritelmät

Metsästysviranomainen on maa- ja metsätalousministeriö (kala- ja riistaosasto).

Metsästäjä on metsästäjätkinon hyväksyttävästi suorittanut ja riistanhoitomaksun (ns. metsästyskortin) maksanut henkilö.

Metsästystä säädellään *metsästyslailla*, *asetuksilla*, valtioneuvoston/ministeriön antamalla *päätöksillä*, *määräyksillä* ja *ohjeilla*. Lisäksi *luonnonsuojelu-*, *eläinsuojelu-* ja *rikkoslaissa* sekä *ampuma-aseita* koskevassa *lainsäädännössä* on kohtia, jotka myös koskevat metsästystä.

Metsästyslaissa on lueteltu kaikki ne eläinlajit, jotka ovat *riistaeläimiä* tai *rauhottamattomia eläimiä*, joita saa pyydystää.

Metsästysvuosi alkaa 1. päivänä elokuuta ja päättyy 31. päivänä heinäkuuta.

Erillinen *pyyntilupa* tarvitaan hirvieläinten ja eräiden muiden metsästysasetuksessa erikseen mainittujen eläinten pyyntiin. Luvan myöntää riistanhoitopiiri.

Metsästäjäorganisaatioon kuuluvat lakisääteiset *Metsästäjien Keskusjärjestö (MKJ)* sekä 15 *riistanhoitopiiriä (rhp)*, jotka yhdessä huolehtivat mm. metsästyksen käytännön järjestelyistä ja vastaavat siitä, että metsästys tapahtuu kestävän käytön periaatteen mukaisesti. Kunkin riistanhoitopiirin alueella toimivat *riistanhoitoyhdistykset (rhy)* järjestävät mm. *metsästäjätutkintotilaisuudet* ja lakimääräiset *ampumakokeet*. Riistanhoitoyhdistykset mm. valvovat yhdessä poliisiviranomaisten, tullin ja rajavartiolaitoksen kanssa, että metsästyksessä noudatetaan lakia, asetusta ja annettuja määräyksiä.

Omalla alueella tarkoitetaan riistanhoitopiiriä tai osa-alueetta, jonka alueella metsästäjän riistanhoitoyhdistys sijaitsee.

Menetelmät

Pienriista

Ns. pienriistan osalta saalistiedot kerättiin metsästäjille postitse lähetetyn saalistiedustelun avulla yhteistyössä tutkimuslaitoksen ja Metsästäjien Keskusjärjestön kanssa. Saalistilaston aineisto perustuu n. 5 000 metsästäjän otokseen. Tiedustelulomake postitettiin henkilökohtaisena lähetyksenä palautuskuoren kera. Otos poimittiin metsästäjärekisterissä olevien metsästysvuoden 2002/2003 riistanhoitomaksun maksaneiden henkilöiden joukosta. Oulun riistanhoitopiiri oli jaettu kahteen ja Lapin riistanhoitopiiri kolmeen osa-alueeseen, joita nämä piirit käyttävät myös metsästyksen käytännön järjestelyissä. Kustakin riistanhoitopiiristä/osa-alueesta poimittiin systemaattisesti 288-298 metsästäjää riistanhoitoyhdistyksittäin (yhteensä 5 274 henkilöä) otantasuhteen riip-

puessa riistanhoitopiirin/osa-alueen metsästäjäluvasta.

Saalistiedustelulomakkeen kyselyosa oli yhden sivun mittainen. Kyselylomakkeen kääntöpuolella oli kysymyskohtainen täyttöohje. Lähetyksuoressa mukana oli saatekirje, jonka kääntöpuolella oli Suomen kartta, johon oli merkitty riistanhoitopiirien ja pieneempiin osiin jaettujen riistanhoitopiirien osa-alueiden rajat, alueiden numerokoodit sekä luettelo kunkin osa-alueen riistanhoitoyhdistyksistä. Lomakkeessa kysyttiin vuoden 2002 aikana saatu saalis 37 lajista/lajiryhmästä; kuinka paljon saalista oli saatu ja mistä riistanhoitopiiristä tai osa-alueelta saalis oli peräisin. Lisäksi kysyttiin, oliko vastaaja metsästännyt kalenterivuoden aikana, mutta jäänyt saaliitta, vai eikö ollut metsästännyt lainkaan tai oliko käyttänyt loukkuja, rautoja tai jalkanaruja. Tiedustelut postitettiin helmikuussa. Vastausta karhuttiin kahdesti kahden kuukauden kuluessa ensimmäisen lähetyksen postituksesta lukien. Lomakkeita palautettiin 4 376 kpl (taulukko 1). Kyselyn vastausprosentti oli 83,0. Kontakteittain tarkasteltuna ensimmäisellä kontaktilla vastasi 57,7 %, toisella 22,5 % ja kolmannella 47,6 % lähetettyjen lomakkeiden määrästä laskien. Vain kolme vastauslomaketta hylättiin puutteellisen täyttämisen vuoksi.

Tiedustelun kato on pääasiallisesti vastauskatoa eli vastaamattomuutta (898 kpl; taulukko 2). Otoksessa ei juurikaan ole yli- tai alipeittoa, koska tutkimuskehikkona on vuosittaisen riistanhoitomaksun maksaneet metsästäjät, jotka ovat metsästyslain mukaan rekisteröityneet metsästäjiksi ja tätä rekisteriä päivitetään jatkuvasti. Rekisterin poiminnan ja lomakkeiden postituksen väliin jäi aikaa noin kuukausi, minä aikana saadut osoitetiedot olivat muuttuneet hyvin vähän (osoite tuntematon 6:ssa ja vastaanottaja kuollut 2 tapauksessa 5 274:sta). Saalisarvioita laskettaessa käytetään riistanhoitopiiri-/osa-aluepainoja.

Hirvieläimet ja suurpedot

Saalistiedot hirvieläimistä sekä suurpedoista saadaan Metsästäjäin Keskusjärjestön ylläpitämän metsästyksen lupahallintojärjestelmän kautta. Pyyntiluvanvaraisten riistaeläinten kaatoilmoitukset toimitetaan luvan myöntäneelle riistanhoitopiirille annettujen määräaikojen puitteissa. Tässä tilastossa esitetään varsinaisen, metsästyksen puitteissa ammuttujen eläinten määrät.

Luotettavuus

Saalistiedustelun korkeahkon vastausprosentin ansiosta koko maan saalisarvioiden luotettavuus on varsin hyvä. Otannasta johtuva virheen suuruus vaihtelee lajeittain riippuen mm. siitä, miten suuri metsästäjäkohtainen saalismäärän vaihtelu on. Koko maan saalisesestimaatin 95 %-luottamusvälin puolikas oli pienempi kuin 10 prosenttia metsäjäniksellä, pyyllä, teerellä ja metsolla. Estimaatin luottamusvälin puolikas oli >10, mutta <20 prosenttia rusakolla, oravalla, ketulla, minkillä, näädällä, taveilla, sinisorsalla, telkällä, ryhmällä ”muut vesilinnut”, riekolla, sepelkyyhyllä ja variksella. Estimaatin luottamusvälin puolikas oli >20, mutta <30 prosenttia supikoiralla, karpällä, mäyrällä, metsähanhella, kanadanhanhella, haahkalla, koskeloilla, tukkasotkalla, riekolla ja harakalla. Estimaatin luottamusvälin puolikas oli >30 prosenttia piisamilla, merihanhella, allilla, jouhisorsalla, lapasorsalla, peltopyyllä, fasaanilla, nokikanalla ja lehtokurpalla. Edelleen voidaan todeta, että riistanhoitopiiri-/osa-aluekohtaisten saalisesimaattien virheet kasvavat suuremmiksi kuin koko maan saalisesimaatit.

Saaliin rahallinen arvo on varsin teoreettinen, sillä metsästäjäkuntaa koskevista tutki-

muksista käy ilmi, että vain hyvin vähäinen määrä saaliista, mukaan lukien turkikset, päätyy kauppaan. Arvio syötävän riistalihan määrästä on suuntaa antava, sillä lihan saanto saalisyksilöistä riippuu oleellisesti mm. osuman vaikutuksista ja metsästäjien saaliinkäsittelytaidoista.

Vertailtavuus

Riista- ja kalatalouden tutkimuslaitos on laatinut 1970-luvun alusta lähtien vuotuisen pienriistasaalitilaston. Kuluneina vuosikymmeninä vuotuisen tilaston sisältö on laajentunut, tiedonkeruumenetelmät ovat vaihtuneet ja tilastollinen laskenta on kehittynyt paremmin vastaamaan nykypäivän tarpeita. Vuodesta 1996 alkaen tilaston luotettavuus on parantunut vastauskadon pienennyttyä ja pysytellessä edelleen pienehkönä. Tilastointijaksossa siirryttiin kalenterivuoteen aiemmin käytetyn metsästysvuoden asemesta vuodesta 1996 lähtien. Saalistolastot on julkaistu metsästysvuodesta 1994/95 lähtien SVT-sarjassa. Lisäksi saalistietoja on julkaistu ulkomaisissa ja kotimaisissa tilastojulkaisuissa, mm. Pohjoismaiden tilastollisessa vuosikirjassa, Suomen tilastollisessa vuosikirjassa, Metsätilastollisessa vuosikirjassa ja Ympäristötilastossa.

Saalismäärät heijastavat kantojen runsautta. Kantojen runsauden lisäksi saalismääriin vaikuttavat mm. vuosittain muuttuvat laji-/aluekohtaiset rauhoitukset sekä jopa seurasolla tapahtuva saaliskiintiöiminen.

Taulukossa käytetyt merkinnät

Tietoa ei saatavilla tai sitä ei voi esittää	= ..
Ei yhtään	= -
Arvo pienempi kuin 50	= 0

Viltbytet 2002

År 2002 var antalet jägare 293 589, av vilka kvinnor 10 676. Under 1980- och 1990-talen har antalet jägare bibehållits vid ca 300 000. Nästan en tredjedel av jägarkåren hör hemma i något av de två nordligaste länen. Jägartätheten i Nylands, Norra Savolax, Kymmene och Svenska Österbottens jaktvårdsdistrikt samt i Uleåborgs södra delområde är dock klart större än medeltalet för hela landet (medeltalet för Finland 1,0 jägare km²).

Var fjärde jägare har hållit ett sabbatsår, vilket innebär att 215 000 jägare gick på jakt minst en gång under år 2002. 68 % av de jägare som gått på jakt fick småviltbyte under året.

Bland däggdjuren utgjorde skogsharen det vanligaste bytet med 195 800 skjutna individer. Det största antalet skogsharar sköts i Norra Savolax. Mårdhunden (95 700) utgjorde den näst största gruppen och på tredje plats kom fältharen (62 100). Det största antalet mårdhundar (15 200) och fältharar (14 900) fälldes i Österbotten. Största delen av viltfågelbytet utgjordes av gräsand med 219 300 skjutna individer. De viktigaste bytesområdena i fråga om gräsand var Norra Savolax (25 100), Nyland (19 400) och Mellersta Finland (18 800). Det näst största antalet viltfåglar utgjordes av ringduvan (144 400) som skjutits mest i Österbotten (23 300), i Norra Savolax (18 400) och i Norra Karelen (18 100) samt orren (118 500), som skjutits mest i Kajanaland (19 000), Uleåborgs norra delområde (17 200) och i Norra Savolax (14 100). Kråka som inte hör till kategorin viltfågel, representerades av nästan 200 000 skjutna individer, mest i Österbotten (31 200).

I viss mån jagade man utanför det egna jaktvårdsdistriktet. Av fältfåglarna sköts varannan raphöna av en gästande jägare. Av sjöfåglarna sköts var femte ejder av en gästande jägare. Var fjärde dalripar sköts av en gästande jägare. Var sjunde hare sköts utanför jägarens egna jaktvårdsdistrikt. Andelen pälsdjur som fångades utanför det egna jaktvårdsdistriktet var blygsam.

Under år 2002 blev bytesmängden i hela landet för 31 arter klart mindre eller låg på samma nivå som medeltalet för den föregående femårsperioden. Årsbytet för fälthare, bisamråtta, rödräv, hermelin, mink, mård, lodjur, kricka

/årta, gräsand, ejder, alfågel, knipa, skrakar, stjärtand, vigg samt sothöna var mindre än under något annat år under den föregående perioden. Större än under något av de tidigare åren var bytesmängden i fråga om älg, vitsvanshjort, dovhjort och rådjur.

Det kalkylerade värdet på kött- och pälsbytet uppgick under år 2002 till sammanlagt 73 miljoner euro. Bytets köttmängd uppgick till 13 miljoner kilo, varav älgbytet är 11,1 miljoner kilo.

Kvalitetsbeskrivning

Vilt- och fiskeriforskningsinstitutet utarbetar årligen statistiken över småviltbytet. I fråga om småvilt insamlas bytesuppgifterna med hjälp av sampelprov. I fråga om hjorddjur, stora rovdjur och vissa andra djur som man måste ha tillstånd att fälla, får man uppgifter genom beviljade jakttillstånd.

Bytesstatistiken görs upp på riksnivå och enligt jaktvårdsdistrikt eller delområde (fig.1). Utöver bytesmängden presenteras det en uppskattning av penningvärdet på det årliga bytet och köttmängden. Dessutom anges en uppskattning av hur stor del av bytet som tillfaller sådana jägare som inte hör till i frågavarande jaktvårdsdistrikt eller delområde.

Statistiken har uppgjorts av Aslak Ermala vid Vilt- och fiskeriforskningsinstitutet.

Definitioner

Jaktmyndigheten är jord- och skogsbruksministeriet (fiske- och viltavdelningen).

Jägare är person, som avlagt en godkänd jägareexamen och betalt jaktvårdsavgift (s.k. jaktkort).

Jakten regleras genom *jaktlagen*, *förordningar*, samt *beslut*, *bestämmelser* och *regler* utgivna av statsrådet/ministeriet. Dessutom innehåller *naturskydds-*, *djur-*

och strafflagen samt lagstiftningen om skjutvapen sådana moment som gäller även jakt.

I jaktlagen uppräknas alla de djurarter, som är *vilt* eller *inte fridlysta* djur, som får jagas.

Jaktåret börjar den 1 augusti och slutar den 31 juli.

Vid jakt på hjortdjur och vissa andra i jaktförordningen särskilt nämnda djur krävs ett särskilt *tillstånd (jaktlicens)*. Licensen beviljas av jaktvårdsdistriktet.

Till jägarorganisationen hör de lagstadgade *Jägarnas Centralorganisation (JCO)* samt de 15 *jaktvårdsdistrikt (jvd)*, som tillsammans sköter de praktiska frågorna i anknytning till jakten och ansvarar för att jakten följer hållbara principer. Inom varje jaktvårdsdistrikt finns det *jaktvårdsföreningar (jvf)*, som bl a anordnar *jägarexamen* och lagstadgade *skjutprov*. Tillsammans med polisen, gränsbevakningsväsendet och tullmyndigheterna övervakar jaktvårdsföreningarna också att lagar, förordningar och givna bestämmelser efterföljs.

Med *eget område* avses det jaktvårdsdistrikt eller delområde där jägarens jaktvårdsförening är registrerad.

Metoder

Småvilt

I fråga om det så kallade småviltet insamlades materialet med hjälp av ett frågeformulär som i samarbete med forskningsinstitutet och Jägarnas Centralorganisation postades till jägarna. Vid insamlandet av uppgifter till bytesstatistiken utnyttjas ett sampel bestående av ca 5 000 jägare. Frågeformuläret postades som en personligt adresserad försändelse med bifogat svarskuvert. De personer till vilka förfrågan sändes per post togs ur registret över de jägare som erlagt jaktvårdsavgiften för jaktåret 2002/2003. Uleåborgs jaktvårdsdistrikt var indelat i två och Lapplands jaktvårdsdistrikt i tre delom-

råden som dessa distrikt även utnyttjade för de praktiska jaktarrangemangen. Från varje jaktvårdsdistrikt eller delområde plockades systematiskt 288-298 jägare (sammanlagt 5 274). Samplets storlek stod i relation till antalet jägare i frågavarande delområde eller jaktvårdsdistrikt.

Frågeformuläret med vilket bytesmängden kartlades omfattade en sida. På baksidan av formuläret gavs anvisningar för hur de enskilda frågorna skulle besvaras. I kuvertet fanns ett följebrev och en karta över Finland. Kartan visade gränserna för de olika jaktvårdsdistrikten och de delade distriktens delområden, områdenas sifferkoder samt en förteckning över de jaktvårdsföreningar som verkar inom respektive delområde. På blanketten frågades det hur många individer av de angivna 37 arterna eller artgrupperna som fångats under år 2002, d v s hur stort byte som erhöles och inom vilket jaktvårdsdistrikt eller delområde detta skett. Dessutom frågades om mottagaren under kalenderåret jagat men blivit utan byte eller jagat alls och om han/hon använt fallor eller saxar. Frågeformuläret postades i februari. Två påminnelser sändes ut under två månader efter den ursprungliga försändelsen. Sammanlagt returnerades 4 376 blanketter (tabell 1). Svarsprocenten uppgick till 83,0 %. Utgående från antalet utsända blanketter kan man konstatera att den första kontakten gav en svarsprocent på 57,7 %, den andra på 22,5 % och det tredje brevet en svarsprocent på 47,6 %. Bara tre blanketter förkastades på grund av bristfälligheter.

Bortfallet i denna undersökning utgjordes huvudsakligen av uteblivna svar, d v s 898 formulär (tabell 2) returnerades aldrig. Samplet uppvisar i princip inte över- eller underrepresentation, eftersom undersökningen utfördes bland de jägare som erlagt jaktvårdsavgiften och är registrerade jägare i enlighet med jaktlagen. Ifrågavarande register uppdateras kontinuerligt. Från den tidpunkt då samplet plockades förflöt endast en knapp månad till dess frågeformulären postades. Under denna tid hade endast ett fåtal adresser ändrats (sammanlagt postades 5 274 formulär; i 6

fall av dessa konstaterades okänd adress och 2 fall hade mottagaren avlidit). Det kalkylerade bytesvärdet har viktats enligt distrikt eller delområde.

Hjortdjur och stora rovdjur

Jaktvårdsdistriktens bytesuppgifter erhöles via Jägarnas Centralorganisation i fråga om hjortdjur och stora rovdjur som man måste ha särskilt tillstånd för att fälla. Anmälningarna om fällda licensbelagda djur sänds inom viss tid till det jaktvårdsdistrikt som beviljat vederbörande licensen. I denna statistik redovisas bytes-siffror för viltet, som fångats under den egentliga jakttiden.

Tillförlitlighet

Tack vare den höga svarsprocenten är bytesstatistikens tillförlitlighet förhållandevis god på riksplenet. Storleken på samplingsfelet varierar artvis bl a beroende på hur mycket de enskilda jägarnas byten varierar. Bytesestimats halva konfidensintervall på 95 %-nivå för hela landet var mindre än 10 procent för skogshare, järpe, orre och tjäder. Estimats halva konfidensintervall var > 10, men < 20 procent för fälthare, ekorre, rödräv, mink, mård, kricka/årta, gräsand, knipa, gruppen "andra sjöfåglar", dalripa, ringduva och kråka. Estimats halva konfidensintervall var >20, men <30 procent för mårdhund, hermelin, grävling, sädgås, kanadagås, ejder, skrakar, vigg, dalripa och skata. För bisamråtta, grågås, alfågel, stjärtand, skedand, raphöna, fasan, sothöna och morkulla var estimats halva konfidensintervall >30 procent. Om det uppskattade bytet kan man dock ytterligare konstatera att konfidensen per jaktvårdsdistrikt/delområde blir större än detsamma på riksnivå.

Bytets värde är rätt teoretiskt, eftersom undersökningar som gjorts bland jägarna

visar, att endast en bråkdel av bytet, inklusive pälsverk, når handeln.

Uppskattningen av köttmängden är rikt-givande, eftersom den köttmängd man får av ett bytesdjur i hög grad beror på bl a hur skottet träffat samt på jägarens skick-lighet vid styckningen av bytet.

Jämförbarhet

Vilt- och fiskeriforskningsinstitutet har sedan början av 1970-talet årligen ut-arbetat statistik över småviltbytet. Under de gångna decenniernas lopp har statistiken utvidgats, insamlingsmetoderna förändrats och de statistiska kalkyl-metoderna utvecklats så, att de bättre mot-svarar dagens behov. Från och med år 1996 har bytesstatistiken förbättrats i tillförlitlighet ökat jämfört med tidigare statistik genom att antalet uteblivna svar ständigt har minskat. I statistiken övergick man år 1996 till redovisning per kalenderår, medan man tidigare redovisade byte per jaktår. Bytesstatistiken har publicerats från och med jaktåret 1994/95 i SVT-serien. Dessutom har bytesstatistiken publicerats i utländska samt inhemska statistiska publikationerna bl a i Nordisk statistisk årsbok, Finlands statistiska årsbok, Skogsstatistisk årsbok och Miljö-statistik.

Byte siffrorna återspeglar beståndens riklighet. Utöver de rikliga bestånden påverkades bytesmängden bl a de årligen ändrade artvisa och regionala frid-lysningarna samt byteskvoterna på jakt-sällskapsnivån.

I tabellerna använda beteckningar

Uppgifter saknas eller kan inte presenteras	= ..
Inga	= -
Värdet lägre än 50	= 0

ANNUAL GAME BAG 2002

The number of hunters was 293,589 in 2002 of whom 10,676 were women. Throughout the 1980s and 1990s the number of hunters remained at the level of about 300,000. Almost one-third of the hunters are from the two northernmost provinces. The density of hunters in Uusimaa, Pohjois-Savo, Kymi, the southern subarea of Oulu and Ruotsinkielinen Pohjanmaa is, however, noticeably higher than the average (average in Finland 1,0 hunter/km²).

Every fourth hunter did not hunt this year, leaving the number of 215,000 hunters hunting at least once during 2002. Of these 68 % bagged small game.

Among the mammals the bag of arctic hare was the largest, i.e. 195,800 individuals. The largest number bagged was in Pohjois-Savo. The second largest take of game was the raccoon dog (95,700) and the third the European hare (62,100). The biggest bag of raccoon dog (15,200) and European hare (14,900) were in Pohjanmaa. The biggest bag of game bird was the mallard totaling 219,300. The most important mallard hunting areas were Pohjois-Savo (25,100), Uusimaa (19,400) and Keski-Suomi (18,800). The second most numerous game birds were the wood pigeon (144,400), shot mostly in Pohjanmaa (23,300), Pohjois-Savo (18,400) and Pohjois-Karjala (18,100) and the third most numerous game birds were the black grouse (118,500), shot mostly in Kainuu (19,000), the northern sub area of Oulu (17,200) and Pohjois-Savo (14,100). Almost 200,000 crows, which do not belong to the game bird group, were captured, most in Pohjanmaa (31,200).

To some extent, hunters hunt outside their own game management district. Of the farmland game birds, visitors shot every second partridge. Of waterfowl every fifth common eider went to visitors. Every fourth bagged willow grouse have been shot by tourist hunters. Those hunting outside their own game management district bagged in average every seventh hare. The number of fur-bearing animals bagged outside the hunter's own game management district were very low.

The total game bag was notably lower or at the same level for 31 game species in 2002 than the average of the preceding five-year period. The annual bag of European hare, muskrat, red fox, ermine, American mink, pine marten, lynx,

teal/garganey, mallard, common eider, long-tailed duck, goldeneye, mergansers, pintail, tufted duck and coot were smaller than during any year during the period in question. The bags of moose, white-tailed deer, fallow deer and roedeer showed an increase over any year during the preceding five years.

In 2002 the value of the annual game bag and game furs reached 73 million euro. The game meat amounted to 13 million kilos, of which the moose bag was 11.1 million kilos.

Quality report

The game bag statistics are annual statistics on bagged game compiled by the Finnish Game and Fisheries Research Institute. The data concerning small game are acquired with a sampling study and concerning the deer family, large predators and some other animals the hunting of which is controlled through hunting permits, the data are based on this controlling system.

The statistics present the game bag nationwide as well as by game management district or by sub area (figure 1). In addition to the bagged game, the statistics give an estimate of its monetary value and the quantity of meat in the annual bag, as well as an estimate of the size of the game bag that hunters bag outside their own game management district or sub area.

Aslak Ermala of the Game and Fisheries Research Institute has compiled the statistics.

Definitions

The *hunting authority* is the Ministry of Agriculture and Forestry (Department of Fisheries and Game).

Any person who has paid his hunting license (so-called hunting card) is a *hunter*.

The *Hunting Law, statutes, decrees, regulations and directions* given by

Government- /Ministry regulate hunting. Added to these there are also items in the legislation on *nature conservation* and *animal protection* and in the *penal code* and *firearm code* connected with hunting.

In the hunting law are named all species that are *game species* or *unprotected species*, which may be captured.

The *hunting year* begins the 1st of August and ends the 31st of July

A *special hunting license* is required when hunting the species of the deer family as well as some other species mentioned in the statutes. The game management district grants the license.

To the hunting organization belong the statutory *Hunters' Central Organization (HCO)* and 15 *Game management districts (gmd)*, which together take care of the organized hunting practice and are responsible for that the hunting accords with the idea of sustainable use of game. In each game management district there are *game management associations (gma)*, which arrange *hunter's examinations* and statutory *shooting tests*. These associations also control that hunters conform to laws, statutes and the given regulations in cooperation with police, customs and border guard detachments.

The hunters *own game management district or sub area* is the one, to which the hunter's game management association belongs.

Methods

Small game

Data on so-called small game was gathered from a questionnaire sent to the hunters in cooperation with the Research Institute and the Hunters' Central Organization. A sample of about 5,000 hunters was used to acquire the relevant data. The questionnaire was addressed personally to each hunter and sent with a return envelope. The questionnaire was posted to a sample

from among those of the hunters who had paid their hunting card for the hunting year 2002/2003. The Oulu game management district was divided into two sub areas and the Lapland game management district into three subareas. The game management districts use this division into subareas when arranging the actual hunt. From each game management district or sub area, 288-298 hunters (a total of 5,274 individuals) were systematically chosen. The ratio depends on the number of hunters in each game management district or subarea.

The part of the game questionnaire consisting of questions was one page with instructions for completing it on the reverse side. The return envelope contained a covering letter with a map of Finland on its reverse side outlining the game management districts and the sub areas, giving number codes for the areas and a list of the hunting associations in each sub area. The questionnaire requested the bagged game for 37 different species and groups of species during 2002, the size of the game bag and the game management district or sub area it had come from. In addition, the hunter was asked if he had hunted but not bagged anything or if he had hunted at all during the calendar year or if he had used traps. The questionnaire was posted during February. Reminders were sent out twice within two months from the date of the original posting. 4,376 questionnaires were returned (table 1). The response percentage was 83.0 %. Examined by response, 57.7 % answered after the initial contact, 22.5 % after the second and 47.6 % after the third contact. Of the returned questionnaires only three were incomplete and therefore rejected.

The loss of questionnaires was mainly due to non-response (898; table 2). The sample has hardly any overlap or underlap and includes all hunters who have paid the hunting card, since, according to the Hunting Act, they have to be registered and the register is continually updated. The time lapse between compiling the sample and the posting of questionnaires was about one month, which meant that

very few address changes had occurred (address unknown 6, recipient deceased 2 out of a total of 5,274). Game management district or subarea weighting was used to evaluate the game bag.

The deer family and other large predators

The bag data from the game management districts for the deer family as well as large predators requiring special hunting licenses was received from the Hunters' Central Organization. Information of the bag of the game animals requiring a special hunting license have to be delivered to the Game management district which granted the license.

Reliability

Thanks to the high response percentage of the survey, the reliability of the estimated game bag at the national level is fairly accurate. The sampling error varies by species for instance how much the bag figure varies by hunters. Half the 95 %-confidential interval of the bag estimate in the whole country was <10 percent by arctic hare, hazel grouse, black grouse and capercaillie. Half the confidential interval of the bag estimate was >10 but <20 percent by European hare, squirrel, red fox, American mink, pine marten, teal/garganey, mallard, goldeneye, the group "other waterfowl", willow grouse, wood pigeon and crow. Half the confidential interval of the bag estimate was >20 but <30 percent by raccoon dog, ermine, badger, bean goose, Canadian goose, common eider, mergansers, tufted duck, willow grouse and magpie. Half the confidential interval of the bag estimate was >30 percent by muskrat, greylag goose, long-tailed duck, pintail, shoveler, partridge, pheasant, coot and woodcock. It should be noted that the regional bag estimate is still less reliable than the nationwide estimate.

The value of the bagged game is academic, however, as studies show that only a fraction of the bag, including fur game, goes to market. The estimate of the game meat is indicative only, as the amount of game meat from each bagged individual is dependent on the effect of the shot and the hunters' skill in dressing the meat.

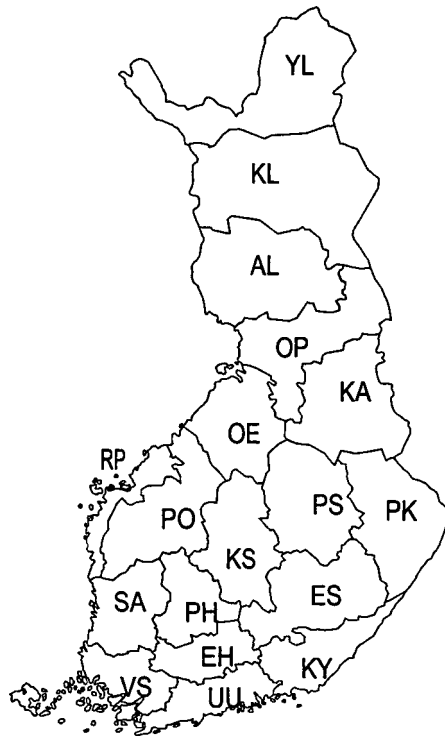
Comparability

The Game and Fisheries Research Institute has compiled the annual small game kill statistics since the beginning of the 1970s. In the past decades the content of the annual statistics has expanded, the sampling methods have changed and statistical calculations have developed so as to better comply with current demands. Since 1996 the collecting of data has been significantly improved by a decrease of the no-response and of its staying on a low level. In 1996 the statistic period was changed from the hunting year to the calendar year. The game bag statistics has been published since the hunting year, 1994/95 in the SVT series. Besides this bag statistics has been published in international and national publications of statistics, for instance in the Yearbook of Nordic Statistics, the Statistical Yearbook of Finland, the Yearbook of Forest Statistics and Environmental statistics.

The numbers of the bags reflect the abundance of the populations. In addition, the annual variation of the regional protection by species and even the bag quotas used by the hunting clubs has an effect on the bag figures.

Symbols used in the tables

Information not available or cannot be shown	=..
Nothing	= -
Value less than 50	= 0

Kuva 1. Riistanhoitopiirit ja osa-alueet.

Figur 1. Jaktvårdsdistrikt och delområden.

Figure 1. Game management districts and subareas.

EH = Etelä-Häme, Södra Tavastland

ES = Etelä-Savo, Södra Savolax

KA = Kainuu, Kajanaland

KS = Keski-Suomi, Mellersta Finland

KY = Kymi, Kymmene

Lappi, Lappland, Lapland

AL = Ala-Lappi, Nedre Lappland

KL = Keski-Lappi, Mellersta Lappland

YL = Ylä-Lappi, Övre Lappland

Oulu, Uleåborg

OE = Oulu eteläinen, Uleåborg södra

OP = Oulu pohjoinen, Uleåborg norra

PO = Pohjanmaa, Österbotten

PH = Pohjois-Häme, Norra Tavastland

PK = Pohjois-Karjala, Norra Karelen

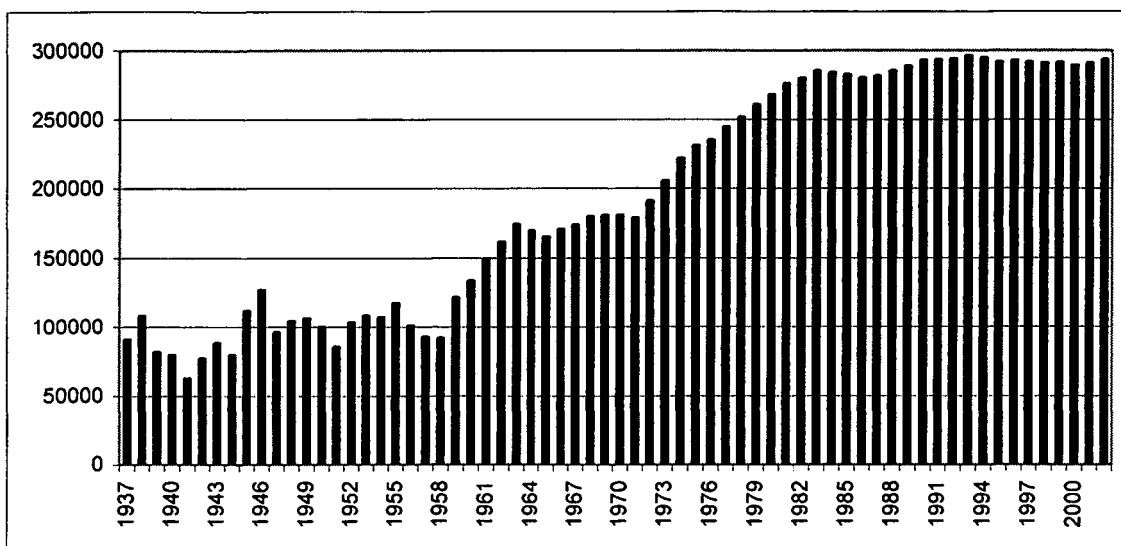
PS = Pohjois-Savo, Norra Savolax

RP = Ruotsink. Pohjanmaa, Svenska Österbotten

SA = Satakunta, Satakunda

UU = Uusimaa, Nyland

VS = Varsinais-Suomi, Egentliga Finland

Kuva 2. Metsästäjämäärät vuosina 1937-2002.

Figur 2. Antal jägare under åren 1937-2002.

Figure 2. The number of hunters in 1937-2002.

Taulukko 1. Vastausten määrä, kumulatiivinen vastausprosentti ja lähetettyjen lomakkeiden määrästä laskettu vastausprosentti kontaktikerroittain.

Tabell 1. Antal svar, kumulativ svarsprocent och svarsprocent enligt antalet utsända blanketter och kontakter.

Table 1. The number of responses, cumulative response percentage and the evaluated response percentage by contact based on the number of posted questionnaires.

Kontakti kerta	Vastausten lukumäärä	Kumulatiivinen vastausprosentti	Kontaktikerroittainen vastausprosentti
Kontakt	Antal svar	Kumulativ svarsprocent	Svarsprocent enligt tagna kontakter
Contact	Number of responses	Cumulative response percentage	Response percentage by contact
1	3 045	57,7	57,7
2	501	67,0	22,5
3	830	83,0	47,6
Yhteensä Sammanlagt Total	4 376		

Taulukko 2. Saalistiedustelu 2002:n aineisto.**Tabell 2.** Byteskartläggning 2002, material.**Table 2.** Data on the 2002 game bag questionnaire.

	n	%
Otos, Sampel, <i>Sample</i>	5 274	100,0
Palautetut lomakkeet Returerade blanketter <i>Returned questionnaires</i>	4 376	83,0
Kato, Bortfall, <i>Loss</i>	898	17,0
Osoite tuntematon Adress okänd <i>Address unknown</i>	6	
Vastaaja kuollut Mottagaren avlidit <i>Recipient deceased</i>	2	
Kieltäytyy vastaamasta Vägrar att svara <i>Refuse to answer</i>	2	
Ei saatu kontaktia Kontakt har ej uppnåtts <i>Not reached</i>	885	
Hylätyt vastaukset Förkastade svar <i>No response</i>	3	

Taulukko 3. Metsästäjämäärät (naiset) ja -tiheydet riistanhoitopiireittäin ja osa-alueittain sekä määrän prosentuaaliset osuudet kokonaismäärästä vuonna 2002.

Tabell 3. Antalet jägare (kvinnor) och jägartätheten i olika jaktvårdsdistrikt och delområden samt den procentuella andelen av alla jägare i år 2002.

Table 3. The number of hunters (women) and the density of hunters by game management districts and subareas and percentage of total number of hunters in 2002.

	Metsästäjä Jägare The number of Hunters	(Naiset) (Kvinnor) (Women)	/km ²	%
EH	10 775	(435)	1,3	3,7
ES	16 416	(604)	1,0	5,6
KA	15 838	(508)	0,8	5,4
KS	17 416	(569)	1,1	5,9
KY	15 990	(564)	1,5	5,4
PO	22 664	(513)	1,1	7,7
PH	11 440	(387)	1,4	3,9
PK	19 308	(719)	1,1	6,6
PS	27 096	(1 062)	1,6	9,2
RP	9 146	(320)	1,5	3,1
SA	15 090	(394)	1,2	5,1
UU	26 909	(1 094)	2,7	9,2
VS	12 786	(497)	1,2	4,4
Lappi				(11,3)
AL	20 804	(896)	0,8	7,1
KL	9 677	(714)	0,2	3,3
YL	2 704	(269)	0,1	0,9
Oulu				(13,5)
OE	24 674	(677)	1,5	8,4
OP	14 854	(454)	0,7	5,1
Yhteensä, totalt				
<i>total</i>	293 589	(10 676)	1,0	100,0

Taulukko 4a. Vuoden 2002 aluekohtaiset nisäkässäaliit (yks.) pienriistan osalta.

Tabell 4a. Bytesstatistiken över småvilt (däggdjur, ind.) i olika områden under år 2002.

Table 4a. The annual regional small game bag (mammals, ind.) in 2002.

	Etelä-Häme	Etelä-Savo	Kainuu	Keski-Suomi	Kymi	Lappi			Oulu	
						Ala-Lappi	Keski-Lappi	Ylä-Lappi	Eteläinen	Pohjoinen
Nisäkkäät – däggdjur										
- mammals										
Metsäjänis –skogshare – arctic hare	3 500	12 300	16 800	8 500	8 100	13 600	13 000	600	9 800	14 600
Rusakko – fälthare - European hare	5 700	4 100	100	4 900	4 400	-	-	-	1 400	100
Orava -ekorre - squirrel	100	100	-	0	-	400	1 100	200	-	1 900
Majavat -bävvar - beavers	0	700	700	100	300	-	-	-	0	0
Piisami – bisamrätta – muskrat	0	300	600	-	-	100	100	100	-	1 200
Kettu - rödräv - red fox	3 800	1 900	2 300	1 700	2 000	3 000	2 700	600	900	1 300
Supikoira – mårhund - raccoon dog	9 000	14 000	800	4 800	2 700	300	0	-	2 100	400
Kärppä – hermelin - ermine	-	300	100	-	-	700	400	100	300	300
Minkki - mink - American mink	2 500	4 000	3 900	2 000	1 000	2 200	2 700	800	800	3 900
Hilleri – iller – polecat	-	-	200	-	-	-	-	-	-	-
Näätä - mård - pine marten	200	1 700	500	-	900	1 300	500	-	300	400
Mäyrä - grävling - badger	1 200	1 400	100	200	700	-	-	-	200	100

Pohjan- maa	Pohjois- Häme	Pohjois- Karjala	Pohjois- Savo	R.Poh- janmaa	Satakunta	Uusimaa	Varsinais- Suomi	Yhteensä Totalt Total
13 200	6 200	18 400	49 100	2 100	1 700	2 300	2 000	195 800
14 900	3 100	1 600	6 200	1 600	4 700	4 600	4 700	62 100
-	-	200	-	-	100	-	100	4 200
0	100	500	300	-	191	-	-	2 898
-	-	100	700	1 600	-	-	100	4 900
4 400	1 600	1 800	1 400	1 300	2 200	2 500	4 300	39 700
15 200	5 600	5 400	12 100	3 700	3 900	10 900	4 800	95 700
-	-	100	-	100	-	100	-	2 500
4 500	1 300	5 300	8 100	3 800	1 600	2 100	2 600	53 100
-	-	200	-	-	-	-	-	400
800	800	1 600	1 200	100	100	-	200	10 600
1 100	1 100	700	200	0	400	1 600	700	9 700

Taulukko 4b. Vuoden 2002 aluekohtaiset lintusaaliit (yks.).

Tabell 4b. Bytesstatistiken över fåglar (ind.) i olika områden under år 2002.

Table 4b. The annual regional small game bag (birds, ind.) in 2002.

	Etelä- Häme	Etelä- Savo	Kainuu	Keski- Suomi	Kymi	Lappi			Oulu	
						Ala- Lappi	Keski- Lappi	Ylä- Lappi	Eteläi- nen	Pohjoi- nen
Linnut - fåglar - Birds										
Metsähanhi – sädgås - <i>bean goose</i>	-	-	300	-	-	200	400	100	700	600
Merihanhi – grågås - <i>greylag goose</i>	-	-	-	-	-	-	-	-	900	200
Kanadanhanhi – kanadagås - <i>Canadian goose</i>	100	-	-	300	300	-	-	0	300	-
Tavit - kricka, årta - <i>teal, garganey</i>	1 500	1 600	5 800	6 200	1 200	5 400	7 300	300	21 000	12 900
Sinisorsa – gräsand - <i>mallard</i>	7 700	16 400	7 200	18 800	9 200	10 100	5 500	700	17 600	10 700
Jouhisorsa – stjärtand - <i>pintail</i>	-	-	300	100	-	700	700	100	3 900	200
Lapasorsa – skedand - <i>shoveler</i>	-	-	-	100	-	100	100	-	1 700	100
Tukkasotka – vigg - <i>tufted duck</i>	-	-	-	100	-	-	900	100	600	100
Haahka - ejder - <i>common eider</i>	-	200	100	-	100	200	-	-	100	-
Alli - alfågel - <i>long-tailed duck</i>	0	-	100	200	-	-	-	0	200	100
Telkkä - knipa - <i>goldeneye</i>	1 200	2 600	4 000	5 500	1 600	4 300	3 500	300	6 000	4 200
Koskelot – skrakar - <i>mergansers</i>	100	100	100	500	700	500	600	200	300	500
Muut vesilinnut - andra sjöfåglar - <i>other waterfowl</i>	700	1 900	1 500	1 900	600	2 200	900	300	400	600
Pyy - järpe - <i>hazel grouse</i>	1 200	4 300	12 400	4 000	1 200	13 200	4 000	13 600	7 500	11 300
Riekko - dalripa - <i>willow grouse</i>	-	-	4 500	100	-	5 100	20 100	38 200	500	5 500
Teeri - orre - <i>black grouse</i>	700	4 000	19 000	5 900	1 100	10 600	9 100	100	11 000	17 200
Metso - tjäder - <i>capercaillie</i>	-	500	3 500	300	500	7 400	8 800	1 700	1 400	3 200
Peltoppy – raphöna - <i>partridge</i>	0	-	-	-	-	-	-	-	-	400
Fasaani - fasan - <i>pheasant</i>	3 400	200	-	200	200	-	-	-	800	-
Nokikana – sothöna - <i>coot</i>	100	-	-	100	-	-	-	-	-	-
Lehtokurppa – morkulla – <i>woodcock</i>	100	100	100	200	-	100	-	-	1 500	400
Sepelkyhky – ringduva - <i>wood pigeon</i>	6 900	6 000	1 400	4 800	4 200	100	100	-	13 000	2 400
Varis - kråka- <i>crow</i> *	11 800	8 500	3 300	15 400	12 400	4 000	2 400	500	7 400	4 500
Harakka - skata - <i>magpie</i> *	4 100	3 900	2 200	6 700	4 000	4 900	3 100	300	19 600	4 800

*Metsästyslain mukaan eivät ole riistalintuja. Icke viltfåglar enligt jaktlag. *According to the hunting law no gamebirds.*

Pohjan- maa	Pohjois- Häme	Pohjois- Karjala	Pohjois- Savo	R.Poh- janmaa	Sata- kunta	Uusimaa	Varsinais- Suomi	Koko maa Totalt	<i>Total</i>
1 200	-	-	100	100	200	-	100	4 000	
0	-	-	-	500	400	200	1 200	3 400	
100	-	-	-	500	100	1 200	500	3 400	
7 000	2 900	9 200	19 100	2 600	3 800	4 400	1 100	113 300	
17 100	12 500	12 700	25 100	8 800	10 600	19 400	9 200	219 300	
-	-	1 100	700	100	-	-	200	8 100	
100	-	1 000	1 500	400	200	0	100	5 400	
0	0	-	-	1 100	-	-	200	3 100	
-	-	-	200	0	300	1 900	4 100	7 200	
-	-	700	200	100	-	3 200	1 400	6 200	
4 900	4 200	1 900	8 400	2 100	2 100	2 500	2 200	61 500	
300	400	400	1 300	900	-	500	900	8 300	
2 300	600	1 300	3 200	200	600	200	100	19 500	
3 400	2 000	8 800	10 300	1 100	1 200	300	1 000	88 500	
-	-	700	100	-	-	-	-	74 800	
9 600	3 000	7 800	14 100	2 200	2 300	600	200	118 500	
1 900	300	2 400	1 500	100	100	-	-	33 600	
1 600	-	-	-	400	200	-	-	2 600	
4 600	1 100	-	3 400	500	1 000	8 000	200	23 600	
100	100	-	300	0	200	-	-	900	
900	100	200	1 100	400	-	-	-	5 200	
23 300	7 300	18 100	18 400	9 100	9 100	13 300	6 900	144 400	
31 200	12 200	12 800	19 200	10 000	7 000	6 900	11 000	180 500	
22 100	6 100	5 300	7 200	7 100	7 000	4 100	4 200	116 700	

Taulukko 5. Oman alueen ulkopuolelta* saadun saaliin määrä lajeittain ja osuus (%) kokonaissaaliista.**Tabell 5.** Byte som skjutits utanför jägarnas eget område, mängd och andel (%).***Table 5.** Number and percentage of small game bag bagged outside hunter's own area*.

Metsäjänis – skogshare - <i>arctic hare</i> (14%)	28 200	Kanadanhanhi – canadagås - <i>Canadian goose</i> (8%)	300	Pyy – järppe – <i>hazel grouse</i> (19%)	16 900
Rusakko – fälthare – <i>European hare</i> (9%)	5 400	Tavit – kricka, årtä – <i>teal, garganey</i> (15%)	17 200	Riekkö – dalripa – <i>willow grouse</i> (24%)	18 200
Orava – ekorre – <i>squirrel</i> (4%)	200	Sinisorsa – gräsand – <i>mallard</i> (15%)	32 100	Teeri – orre – <i>black grouse</i> (22%)	25 600
Majavat – bävvar – <i>beavers</i> (8%)	400	Jouhisorsa – stjärtand – <i>pintail</i> (1%)	100	Metso – tjäder – <i>capercaillie</i> (16%)	5 400
Kettu – rödräv – <i>red fox</i> (9%)	3 500	Lapasorsa – skedand – <i>shoveler</i> (10%)	600	Peltopyy – raphhöna – <i>partridge</i> (40%)	1 200
Supikoira – mårdhund – <i>raccoon dog</i> (4%)	4 100	Tukkasotka – vigg – <i>tufted duck</i> (2%)	50	Fasaani – fasan – <i>pheasant</i> (12%)	2 800
Kärppä – hermelin – <i>ermine</i> (11%)	300	Haahka – ejder – <i>common eider</i> (21%)	1 500	Nokikana – sothöna – <i>coot</i> (23%)	200
Minkki – mink – <i>American mink</i> (7%)	3 800	Alli – alfågel – <i>long-tail duck</i> (16%)	1 000	Lehtokurppa – morkulla – <i>woodcock</i> (15%)	800
Näätä – mård – <i>pine marten</i> (3%)	300	Telkkä – knipa – <i>goldeneye</i> (14%)	8 900	Sepelkyyhky – ringduva – <i>wood pigeon</i> (12%)	17 000
Mäyrä – grävling – <i>badger</i> (15%)	1 500	Koskelot – skrakar – <i>mergansers</i> (18%)	1 500	Varis – kråka – <i>crow</i> ** (6%)	10 800
Metsähanhi – sädgås – <i>bean goose</i> (13%)	500	Muut vesilinnut – andra sjö- fåglar – <i>other waterfowl</i> (12%)	2 400	Harakka – skata – <i>magpie</i> ** (4%)	4 500
Merihanhi – grågås – <i>greylag goose</i> (16%)	600				

* Omalla alueella tarkoitetaan riistanhoitopiiriä tai osa-alueita, jonka alueeseen metsästäjän riistanhoitoyhdistys kuuluu.

Med eget område avses det jaktvårdsdistrikt eller delområde där jägarens jaktvårdsförening är registrerad

The hunter's own game management district or sub area is the one to which the hunter's game management association belongs.

** Metsästyslain mukaan eivät ole riistalintuja. Icke viltfåglar enligt jaktlag. According to the hunting law no game birds.

Taulukko 6a. Vuoden 2002 nisäkäsaaiais (yks.), sekä vuotuisten saaliiden keskiarvo ja vaihteluväli edeltäneellä 5-vuotiskaudella.

Tabell 6a. Jaktbytet (däggdjur, ind.) under år 2002, årligt medelvärde samt variationsbredd under senaste 5-årsperiod.

Table 6a. The annual bag (mammals, ind.) in 2002, the annual mean and the range of the annual bag during the preceding five years.

Nisäkkäät – däggdjur – mammals	2002	1997-2001		
		Keskiarvo Medeltal Mean	Minimi Minimum Minimum	Maksimi Maximum Maximum
Jänikset - harar - hares				
Metsäjänis – skogshare - <i>arctic hare</i>	195 800	329 900	193 500	424 400
Rusakko – fälthare - <i>European hare</i>	62 100	76 900	63 700	103 800
Turkiseläimet – pälsdjur - fur bearing animals				
Orava – ekorre - <i>squirrel</i>	4 200	4 400	3 600	6 300
Majavat – bävvar - <i>beavers</i>	2 898	2 448	1 385	3 485
Piisami – bisamrätta - <i>muskrat</i>	4 900	17 830	12 100	22 900
Kettu – rödräv - <i>red fox</i>	39 700	58 320	50 800	64 300
Supikoira – mårdhund - <i>raccoon dog</i>	95 700	86 680	74 900	110 800
Kärppä – hermelin - <i>ermine</i>	2 500	4 110	2 750	4 900
Minkki - mink - <i>American mink</i>	53 100	70 820	53 300	85 100
Hilleri – iller - <i>polecat</i>	400	433	-	700
Näätä – mård - <i>pine marten</i>	10 600	14 220	12 800	16 500
Mäyrä – grävling – <i>badger</i>	9 700	7 710	5 200	12 100
Saukko – utter – <i>otter*</i>	16	13	9	14
Hirvi ja muut sorkkaeläimet - älg och andra klövdjur - moose and other artiodactylus				
Hirvi – älg - <i>moose</i>	84 526	46 560	22 863	66 949
Valkohäntäpeura-vitsvanshjort - <i>white-tailed deer**</i>	20 991	13 673	11 381	17 466
Metsäpeura – skogsvildren – <i>wild forest reindeer</i>	99	104***		
Kuusipeura – dovhjort - <i>fallow deer**</i>	171	84	46	138
Metsäkauris – rådjur - <i>roe deer</i>	2 131	314	22	1 107
Mufloni – mufflon - <i>mouflon</i>	14	15	8	20
Villisika – vildsvin - <i>wild boar</i>	2	3	1	5
Suurpedot – stora rovdjur - large predators				
Susi – varg – <i>wolf**</i>	10	8	4	16
Karhu – björn – <i>brown bear</i>	91	89	73	100
Ilves – lodjur – <i>lynx**</i>	37	60	55	64
Halli – gräsäl – <i>grey seal</i>	45	59*	16	73

*Keskiarvo neljältä vuodelta. Medelvärdet per fyra år. *The mean value of four years.*

**Metsästys jatkuu vuodenvaihteen yli, saaliista osa saatu vuoden 2003 alkupuolella.

Jakten fortsätter efter årsskiftet. En del av bytet har erhållits i början av 2003.

The hunt continues over the New Year, a part bagged in the early 2003.

***Metsästys alkanut 2001. Jakten har börjat i år 2001. *Hunting has started in 2001.*

Taulukko 6b. Vuoden 2002 lintusaalis (yks.), sekä vuotuisten saaliiden keskiarvo ja vaihteluväli edeltäneellä 5-vuotiskaudella.

Tabell 6b. Jaktbytet (fåglar, ind.) under år 2002, årligt medelvärde samt variationsbredd under senaste 5-årsperiod.

Table 6b. The annual bag (birds, ind.) in 2002, the mean and the range of the annual bag during the preceding five years.

Linnut, fåglar, <i>birds</i>	2002	1997-2001		
		Keskiarvo Medeltal <i>Mean</i>	Minimi Minimum <i>Minimum</i>	Maksimi Maximum <i>Maximum</i>
Vesilinnut - sjöfåglar - waterfowl				
Metsähanhi - sädgås - <i>beangoose</i>	4 000	6 280	3 200	10 900
Merihanhi - grågås - <i>greylag goose</i>	3 400	3 140	2 300	3 900
Kanadanhanhi - kanadagås - <i>Canadian goose</i>	3 400	2 726	900	4 100
Tavit - kricka, årtä - <i>teal, garganey</i>	113 300	142 820	132 200	153 100
Sinisorsa - gräsand - <i>mallard</i>	219 300	253 840	236 800	280 500
Jouhisorsa - stjärtand - <i>pintail</i>	8 100	10 650	8 850	12 100
Lapasorsa - skedand - <i>shoveler</i>	5 400	5 570	3 950	6 400
Tukkasotka - vigg - <i>tufted duck</i>	3 100	8 970	6 150	11 600
Haahka - ejder - <i>common eider</i>	7 200	14 380	8 400	22 500
Alli - alfågel - <i>long-tailed duck</i>	6 200	20 210	7 200	28 400
Telkkä - knipa - <i>goldeneye</i>	61 500	101 960	84 200	114 800
Koskelot - skrakar - <i>mergansers</i>	8 300	14 120	9 700	17 900
Muut vesilinnut - andra sjöfåglar - <i>other waterfowl</i>	19 500	31 750	17 200	44 050
Metsäkanalinnut - skogshönsfåglar - grouse				
Pyy - järpe - <i>hazel grouse</i>	88 500	77 200	68 700	89 900
Riekkö - dalripa - <i>willow grouse</i>	74 800	79 760	67 500	97 400
Teeri - orre - <i>black grouse</i>	118 500	133 120	102 500	178 400
Metso - tjäder - <i>capercaillie</i>	33 600	32 580	24 300	44 500
Peltolinnut - fältfåglar - farmland game birds				
Peltopyy - raphöna - <i>partridge</i>	2 600	1 760	700	3 500
Fasaani - fasan - <i>pheasant</i>	23 600	21 340	9 300	31 200
Sepelkyhky - ringduva - <i>wood pigeon</i>	144 400	120 230	71 350	154 200
Liejukanat ja kahlaajat - sumphöns och vadare - coots and waders				
Nokikana - sothöna - <i>coot</i>	900	3 090	1 900	7 300
Lehtokurppa - morkulla - <i>woodcock</i>	5 200	4 090	1 750	6 200

Taulukko 7a. Riistasaaliista (nisäkkäät) saatavan lihan määrä ja saaliin laskennallinen arvo euroissa.

Tabell 7a. Viltbytets (däggdjur) köttmängd och kalkylerade värde angivet i euro.

Table 7a. The quantity of the game meat and the value of bagged game (mammals).

	Yksilöä-Individer-Individuals	1 000 kg	1 000 €
Jänikset - harar - hares			
Metsäjänis - skogshare - <i>arctic hare</i>	195 800	352	1 647
Rusakko - fälthare - <i>European hare</i>	62 100	149	836
Yhteensä - totalt - total		501	2 483
Turkiseläimet - pälsdjur - fur-bearing animals			
Orava - ekorre - <i>squirrel</i>	4 200		3
Majavat - bävvar - <i>beavers*</i>	2 898	36	146
Piisami - bisamrätta - <i>muskrat</i>	4 900		12
Kettu - rödräv - <i>red fox</i>	39 700		1 002
Supikoira - mårdhund - <i>raccoon dog</i>	95 700		805
Kärppä - hermelin - <i>ermine</i>	2 500		4
Minkki - mink - <i>American mink</i>	53 100		268
Hilleri - iller - <i>polecat</i>	400		2
Näätä - mård - <i>pine marten</i>	10 600		178
Mäyrä - grävling - <i>badger</i>	9 700		49
Yhteensä - totalt - total		36	2 470
Hirvi ja muut sorkkaeläimet - älg och andra klövdjur - moose and other artiodactylus			
Hirvi - älg - <i>moose</i>	84 524	11 126	57 153
Valkohäntäpeura - vitsvanshjort - <i>white-tailed deer *</i>	20 918	961	2 506
Kuusipeura - dovhjort - <i>fallow deer *</i>	171	5	22
Metsäkauris - rådjur - <i>roe deer</i>	2 131	28	269
Yhteensä - totalt - total		12 120	59 973
Nisäkkäät - däggdjur - Mammals		12 657	64 926

* Metsästys jatkuu vuodenvaihteen yli, saaliista osa saatu vuoden 2003 alkupuolella.
Jakten fortsätter efter årsskiftet. En del av bytet har erhållits i början av 2003.
The hunt continues over the New Year, a part bagged in early 2003.

Taulukko 7b. Riistasaaliista (linnut) saatavan lihan määrä ja laskennallinen arvo euroissa.

Tabell 7b. Viltbytets (fåglar) köttmängd och kalkylerade värde angivet i euro.

Table 7b. The quantity of the game meat and the value of bagged game (birds).

	Yksilöä – Individer – Individuals	1 000 kg	1 000 €
Vesilinnut - sjöfåglar – waterfowl			
Metsähanhi - sädgås – <i>bean goose</i>	4 000	8	101
Merihanhi - grågås – <i>greylag goose</i>	3 400	7	143
Kanadanhanhi – kanadagås – <i>Canadian goose</i>	3 400	9	114
Tavit - kricka, årta - <i>teal, garganey</i>	113 300	20	572
Sinisorsa - gräsand – <i>mallard</i>	219 300	145	2 213
Haahka - ejder – <i>common eider</i>	7 200	9	60
Alli – alfågel - <i>long-tailed duck</i>	6 200	2	31
Telkkä - knipa – <i>goldeneye</i>	61 200	27	309
Koskelot - skrakar – <i>mergansers</i>	8 300	5	42
Jouhisorsa - stjärtand – <i>pintail</i>	8 100	4	41
Lapasorsa - skedand – <i>shoveler</i>	5 400	2	27
Tukkasotka - vigg – <i>tufted-duck</i>	3 100	1	16
Muut vesilinnut -andra sjöfåglar- <i>other waterfowl</i>	19 500	8	98
Yhteensä - totalt – total		249	3 767
Metsäkanalinnut – skogshönsfåglar – grouse			
Pyy – järpe - <i>hazel grouse</i>	88 500	21	446
Riekko - dalripa - <i>willow grouse</i>	74 800	27	377
Teeri – orre - <i>black grouse</i>	118 500	78	1 295
Metso - tjäder – <i>capercaillie</i>	33 600	63	706
Yhteensä - totalt – total		189	2 826
Peltolinnut – fäلتfåglar - farmland game-birds			
Peltoppy – raphöna – <i>partridge</i>	2 600	1	13
Fasaani - fasan – <i>pheasant</i>	23 600	16	317
Sepelkyyhky – ringduva - <i>wood pigeon</i>	144 400	43	729
Yhteensä - totalt – total		60	1 059
Rantakanat ja kahlaajat - sumphöns och Vadare – coots and waders			
Nokikana - sothöna – <i>coot</i>	900	0	4
Lehtokurppa - morkulla – <i>woodcock</i>	5 200	1	26
Yhteensä - totalt – total		1	30
Linnut - fåglar – birds		499	7 682

Kustantaja – Publicerare – Publisher

SVT

Suomen Virallinen Tilasto

Finlands Officiella Statistik

Official Statistics of Finland

Riista- ja kalatalouden tutkimuslaitos

PL 6, 00721 Helsinki

Vilt- och fiskeriforskningsinstitutet

PB 6, 00721 Helsingfors

Finnish Game and Fisheries Research Institute

P.O. Box 6, FIN-00721 Helsinki, Finland

www.rktl.fi

Riistasaalis 2002

Metsästäjien saama saalis lajeittain ja alueittain sekä vuotuisen saaliin arvo ja lihan saanto.

Viltbytet 2002

Jägarnas byte per art och per område, värdet på det årliga bytet och bytets köttmängd.

Annual Game Bag 2002

Hunters' annual game bag by species and by regions and the value of the bag.

*Tiedustelut
Förfrågningar
Inquiries*

Aslak Ermala
puh. / tel. 0205 751 270 (international +358-205 751 270)
aslak.ermala@rktl.fi

Julkaisujen myynti – Försäljning – Orders

Hinta – Pris – Price

Riista- ja kalatalouden tutkimuslaitos
PL 6, 00721 Helsinki
Puh./ tel. 0205 751 399
Fax 0205 751 201
julkaisumyynti@rktl.fi

8 €

ISSN 1456-8268 Maa-,
metsä- ja kalatalous

ISSN 1455-9277
Riistasaalis